

A feladat sorszáma:	11.	Standardszint:	4.
---------------------	-----	----------------	----

A standard(ok), amelye(ke)t a feladattal mérünk:		
Olvasás, az írott szöveg megértése.	Tájékozódás a szövegben, szövegelemző műveletek, információkeresés.	Képes szövegelemző műveleteket (részenkénti olvasás, újraolvasás, tájékozódás a szövegben), valamint információkereső technikákat (adatok visszakeresése, cím, szereplők, helyszín, időpont megnevezése, az események sorba rendezése) alkalmazni rövidebb terjedelmű szépirodalmi és ismeretterjesztő szövegekben.

Olvasd el figyelmesen a szövegrészletet!

PUSZIRABLÓK

Sem embernek, sem kengurunak nem való hosszú időn keresztül a tengeren hánykolódnia. Ezért aztán kitörő örömmel fogadták a láthatáron kibontakozó szárazföldet. Sziklaszirtet, erdőfoltot, homokos tengerpartot láttak. Még egy kikötőnek örültek volna nagyon. A hajónak nem voltak matrózai, vagy legénysége, egyedül félig-meddig egy kapitánya. De ő, ugyebár, ahelyett, hogy tisztességgel a munkáját végezte volna, inkább SMS-ben zsarolta az utasait.

Bújócska vállalta magára, hogy kiköt a kalózhajóval a szárazföldön. Ugyan korábban még sosem próbált ilyet, de más vállalkozó szellemű híján megnyerte a feladatot. Szeretke izgatottan figyelte, ahogy egyre közelebb kúszik a szárazföld, Bújócska pedig oda sem néz. Ehelyett Damillal egyeztet, felmászik az árbocra, lassót fon a hajó fedélzetén szétszórt kötelékekből, bemegy a kapitányi kabinba, és olyan mozdulatokkal, mint aki biztos a dolgában, rohángál fel s alá a fecske fürdőnadrágjában. Mindezek eredményeként végül biztonságba helyezi a szárazföldön a hajót.

Ennek öröme Szeretke, Bújócska és Damil összelelkeztek. Jó volt újra stabilan megállni a lábukon. Ugyan nem tudhatták, melyik országban, egyáltalán melyik földrészben vetődtek partra, mégis biztonságosabb közelségben érezték magukat az otthonukhoz, mint az elrablásuk óta bármikor. Ez az érzés könnyen megszedítheti az embert. Hát még ha az előbb sikeresen kötött ki a szárazföldön egy kalózhajóval! Bújócskának szép lassan a fejébe szállt az önbizalom és a siker különös keveréke.

- Tudjátok, mit? Szerintem pattanjunk meg innen! Nem vagyunk már a tenger közepén. Nem vagyunk többé a kalózhajón. Egyáltalán, foglyok se legyünk tovább!

- Csitt, nehogy meghallja a kalózkapitány! - mondta Szeretke.

- Ugyan, régen magunk mögött hagytuk már a kalózhajót.

- Nem tűnt fel, hogy a kalózkapitány mindent hallott, amit beszéltünk? Mi van, ha mikrochipet ültetett a bőrünk alá, és most is mindent lát és mindent hall?

- Nem hiszem, hogy így lenne, de ha mégis, akkor ezt neki! - mondta Bújócska, és olyan kézmozdulatot tett, ami méltán haragra gerjeszthetné bármelyik kalózkapitányt. - Látod? Semmi. Vagy nem látta, vagy nincs hatalma felettünk, mióta eltávolodtunk a kalózhajótól. Azt mondom, hogy fussunk be az erdőbe, húzzuk meg magunkat, keressünk valami harapnivalót - éjszaka akár porig is égethetnénk a kalózhajót -, aztán nyomás haza. Ugye, Damil?

- Befejezted? Amikor megismerkedtünk, azt hittem, hogy Damil együgyű, de most már látom, hogy inkább te vagy ütődött. Először is, nem tudjuk, hol vagyunk. Csak annyit, hogy egy édesvízi tenger partján valahol. Másodszor, a kalózhajó az egyetlen járművünk. És valami csoda folytán még vezetni is megtanultad. De te inkább felgyújtánád... És harmadszor: a kalózkapitány világosan fogalmazott az SMS-ben. Ma éjfélig hozzunk egy mázsa puszit, és megszabadulunk. Ha elszöknénk, szerinted nem bukkanna a nyomunkra? Szerinted nem tudna még egyszer elraboltatni egy kalózhajóval a kád pótlefolyóján keresztül? Mit számít, hogy felgyújtod ezt a hajót? Majd lesz neki másik, lehet, hogy még hatalmasabb.

Bújócska ingerült lett, amiért a lelkesedését és a (szerinte még mindig jó) tervét csak úgy lesöprik az asztalról.

- És mi van akkor, ha a kalózkapitány nem tartja a szavát? Ha ki tudja, hogyan, de sikerül összeszednünk egy mázsa puszit, és még úgy sem enged minket szabadon. Hiszen aki hozott neki egyszer egy mázsa puszit, az majd legközelebb is hoz még egyszer ugyanannyit. Sőt lehet, hogy egy tonnát kér majd, vagy millió tonnát. Akkor mi lesz, he? Cuppogtatunk majd mindenkit, akivel találkozunk, puszit koldulunk az útszélen, és akkor sem lesz elég neki. Mi van, ha innentől örök életünkben jól a nyakunkra jár majd a kalózkapitány?

- Nem hiszem, hogy ezt tenné. Tudod, mit jelent az, hogy betyárbecsület? Azt, hogy egy betyár tartja a szavát. Nem támadja hátba, nem lopja meg, nem öli meg egyik betyár a másikat, ha a szavát adta. Remélem, hogy létezik kalózbecsület is, és a kalózkapitány tartja a szavát.

- És ha nem?

- Akkor én fogom felgyújtani ezt a nyomorult kalózhajót, a kapitánnyal együtt, úgy, hogy még az űrből is látszani fog a lángja. Áll az alku? - Szeretke inkább fáradtan, mint ingerülten nézett Bújócskára és Damiira. Szinte meg sem lepődtek azon, hogy Damiir erszénye megint pityegett egyet.

ÁLL AZ ALKU - SMS-ezte a szokásos szűkszavúságával a kalózkapitány.

(Részlet Vig Balázs: *Puszirablók* című könyvéből; Móra Kiadó, 2016)

Ki mondta a következő mondatokat? Írd a vonalra a szereplő nevét!

- Tudjátok, mit? Szerintem pattanjunk meg innen! Nem vagyunk már a tenger közepén. Nem vagyunk többé a kalózhajón. Egyáltalán, foglyok se legyünk tovább!

a) .....

- Nem tűnt fel, hogy a kalózkapitány mindent hallott, amit beszéltünk? Mi van, ha mikrochipet ültetett a bőrünk alá, és most is mindent lát és mindent hall?

b) .....

- Akkor én fogom felgyújtani ezt a nyomorult kalózhajót, a kapitánnyal együtt, úgy, hogy még az űrből is látszani fog a lángja.

c) .....

- Befejezted? Amikor megismerkedtünk, azt hittem, hogy Damil együgyű, de most már látom, hogy inkább te vagy ütődött.

d) .....

a	
b	
c	
d	

Összesen:

pont

Javítási útmutató

a) Bújócska	a	1
b) Szeretke	b	1
c) Szeretke	c	1
d) Szeretke	d	1
Összesen:	4 pont	